

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

Numerus Secundus. Oportet Principes Christianos unitis armis præliari cum lætitiâ, prælium Christi contra inimicos Ecclesiae, nec ulli fas est juvare hæreticos rebelles contra legitimum Principem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

NUMERUS SECUNDUS.

Oportet Principes Christianos unitis armis præliari cum lætitiâ, prælium Christi contra inimicos Ecclesiæ, nec ulli fas est juvare hæreticos rebelles contra legitimum Principem.

§. I.

Agite ergo Principes generosi, pergite magnis animis, opus felicibus adeò auspiciis cœptum conficite, paribus studiis rebellem Calvinii hæresim penè avulsam stirpitis ubilibet eradicatè: quare procul absit à Christiano fidelium pectore, ut hæreticos contra orthodoxum suum Principem rebellantes, adjuvare aut fovere satagat. Qui enim hæreticos juvat, hæresim juvat & propugnat, ipsamque Christi fidem & Ecclesiam oppugnat. Qui rebelles juvat, rebellionem juvat & propugnat: quocirca justo Dei iudicio reddetur ei talio, ut in quo peccavit, in eodem puniatur, & ab hæreticis bello à subditis rebellionem exagitetur. Sapienter Thucidides Lib. 1.

Nullus, inquit, à suis subditis justè puniendis arcendus est. & qui id facit parem in se legem statuit, ne & ipse suos puniat delinquentes. Ita gravem non tantùm cenuram sed & vindictam Dei subiit Josaphat pius alioqui Rex Juda, quando oraculo Jehu castigatus audivit: *Impio præbes auxilium, & his qui oderunt Dominum amicitiam jungeris: & idcirco iram quidem Domini merebaris, sed bona opera inventa sunt in te, eò quod abstuleris lucos de terrâ Juda, & paraveris cor tuum ut requireres Dominum.* 2. Paral. c. 19. Graviorem verò excepit ab Eliezer Prophetâ in eum detonante, 2. Paral. 20. *Quia habuisti fœdus cum Ocoziâ, percussit Dominus opera tua, contritæque sunt nares, nec potuerunt ire in Tharsis.* Et tamen Josaphat Ocoziam adjuverat non in impietate, sed in re politica dumtaxat, nimirum ad navigandum in Tharsis. Porro verissimum est istud, licet nonnullis paradoxum, quamobrem sapientes Consiliarii hoc suis Principibus instillant principium: *Ut tuum regnum firmes & amplifikes, omni studio cole pacem & fœdus cum vicinis Christianis*

Principibus, horum enim amicitia tibi erit murus & antimurale. Nam ut ait Rex sapientissimus, Prover. 18. Frater qui adjuvatur à fratre, quasi civitas firma. Quin & Atticus Orator, Precipuum, ait, boni Principis opus est, amicos parare, nullum enim majus boni imperii instrumentum, quàm boni amici.

Audiant Christiani saluberrimum Anchisæ apud Virgilium, Romanos à civilibus bellis dehortantis consilium: *Ne, quaeso, ne tãta animis assuescite bella, Neu patria validas in viscera vertite vires.*

Christiani unum Deum Patrem omnium invocant: En unum Christum omnium Salvatorem credunt, uno eodemque Baptismate ad eandem vitam æternam regenerati sunt in visceribus ejusdem Ecclesiæ, quam ut matrem colere & diligere debent, & se mutuò ut fratres: si in illis est vel minima scintilla charitatis, junctis animis & armis communem Christiani nominis hostem oppugnent, haud dubiè debellabunt. Deus exercituum magnificus in sanctitate, Principibus sibi fidelibus facit mirabilia magna solus, cui proinde,

tota Germania, tota Gallia, tota Polonia, imò totus Orbis Christianus, ob tantas tamque recentes victorias cum gratiarum actione Canticum Moy- sis concinat. Cantemus Domino, glo- riosè enim magnificatus est, equum & ascensorem projecit in mare. *Exod. 15.*

§. II.

Eia Sanctissima Trinitas! tribus virtutis tuæ lanceis, tuâ inquam potentiâ, sapientiâ, & gratiâ, trium hostium tuorum, pariter ac Prophetarum, & Apostolorum, ac totius Ecclesiæ tuæ militantis; videlicet Saracenorum, Hæreticorum, & Schismaticorum mentes, cordaque feri & faucia; ut omnes sese tibi Deo uni trino subdant, te cognoscant, adorent, credant, ament & glorificent: psallentes nobiscum in unum, Gloria Patri & Filio, & Spiritui Sancto: Sicut erat in principio & nunc & semper, & in sæcula sæculorum, Amen. Tunc tuæ Divinæ Majestati & clementiæ, verè & exultanter omnium gentium jubilis illud regii Vatis oraculum jubilabimus.

Omnes gentes plaudite manibus, jubilate Deo in voce exultationis, psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite: quoniam Rex omnis terra Deus, psallite sapienter. Jubilate Deo omnis terra, Psalmum dicite Nomini ejus. Date gloriam laudi ejus. Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam & honorem, afferte Domino gloriam Nomini ejus.

Quæ autem est gloria hominis-Dei & Salvatoris omnium JESU-CHRISTI nonne salus populi? hic unus est finis Sacri Belli, hæc suprema lex mundi. Ideò hoc titulo Salvatoris mundi, maximè gloriatur, qui se non solùm pro nostris, sed etiam pro totius mundi peccatis obtulit in sacrificium propitiationis. Propterea dicit Scriptura: Omnis qui credit in illum non confundetur. Non enim est distinctio Judæi & Græci, nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum; omnis enim quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit. Quomodo autem invocabunt in quem non crediderunt, aut quomodo credent ei quem non audierunt? quomodo au-

tem audient sine Prædicante : quomodo verò prædicabunt nisi mittantur? Sicut scriptum est, quàm speciosi pedes Evangelizantium pacem, Evangelizantium bona. Cùm ergo Deus universorum, omnes homines ad imaginem suam ex uno & unâ formaverit : velitque omnes homines salvos fieri, & Filium suum miserit in mundum, non ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum: manifestum est, non posse summos Ecclesiæ Principes, magis Dei gloriam promovere, & Christi JESU Nomen exaltare, quàm totis viribus concurrere ad conversionem omnium infidelium, Indorum, Mahometanorum, Saracenorum, Judæorum, Hæreticorum; & ut uno verbo omnes comprehendam, omnium omninò inimicorum Crucis Christi: Quorum unus est finis interitus, nisi armis fidelium, armis lucis, armatis inquam precibus, fulgore gladii visibilis & luce fidei, illuminentur, & convertantur, postquam fuerint debellati & contriti, magno suo bono, & Ecclesiæ emolumento.